

Arrest

nr. 112 252 van 18 oktober 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 29 juli 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 31 juli 2013 met referthenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 september 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 oktober 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. ZARZOURI loco advocaat P. HIMPLER en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 6 maart 2013 en heeft zich vluchteling verklaard op 11 maart 2013.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 13 maart 2013 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 14 juni 2013.

1.3. Op 27 juni 2013 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 28 juni 2013 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Libanese nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Saida. U bent een sjiitische moslim en u 'deed één jaar' universiteit. In Libanon werkte u in een telecommunicatiewinkel. In Saida wonen zowel sjiieten als soennieten. Er is nogal verdeeldheid onder de bevolking. Uzelf woonde in een sjiitische wijk. Op een dag werden er in de wijk vlaggen opgehangen in het teken van een sjiitische gelegenheid. Een soennitische imam uit Saida, A.(...) A.(...), was tegen het ophangen van deze vlaggen en zijn volgelingen kwamen gewapend naar de wijk. Dit leidde tot schermutselingen waarbij geen geweld geschuwd werd. U nam zelf niet deel. U nam de wagen en u reed weg. Op een bepaald punt werd u tegengehouden door mannen met stokken. In plaats van de wagen te stoppen reed u door waarbij u één van de mannen heeft aangereden. U zag in uw achteruitkijkspiegel dat de man gewond was aan zijn been. Na twee dagen zijn mensen van de groepering van A.(...) al-A.(...) naar u komen vragen op uw werk. U was er niet. Uw collega's hadden niets met uw problemen te maken en zij gaven de mannen uw adres. De mannen gingen naar het huis van uw ouders en zeiden dat ze het huis in het oog zouden houden tot ze u vonden. Ze zouden ook de Libanese overheid inlichten. U ging zelf naar het zuiden van Libanon en u logeerde bij een vriend. Na twee weken stak er een oproepingsbrief voor u in de brievenbus van uw ouders. Uw ouders zeiden om niet meer terug te keren. Uw reis werd geregeld en u verliet Libanon op illegale wijze.

Op 11 maart 2013 diende u bij de bevoegde Belgische asielinstanties uw asielaanvraag in.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: de eerste bladzijde van uw paspoort, een uittreksel van het bevolkingsregister, een oude identiteitskaart en een document dat u nodig heeft om een nieuwe identiteitskaart te bekomen. Alle documenten zijn kopieën.

B. Motivering

In casu dient na grondig onderzoek van uw asielaanvraag op basis van het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk maakt en wel om volgende redenen.

Vooreerst is het totaal niet aannemelijk dat u de identiteit van de mannen die u beweerde te vrezen totaal niet kent. Nochtans stelde u dat al uw problemen het resultaat zijn van een aanrijding met een man die behoort tot de beweging van A.(...) al-A.(...) en dat u sinds deze aanrijding gezocht wordt (CGVS, p. 9). Deze mannen bezochten niet alleen uw ouders, zij hebben ook contact gelegd met de overheid en met uw werkgever (CGVS, p. 9, 11). Aangezien deze personen volgens uw verklaringen op allerlei manieren getracht hebben om u te vatten, lijkt het erop dat zij hun identiteit geenszins probeerden te maskeren. Uzelf kan zich echter enkel de naam herinneren van 'A.(...) al-A.(...)' (CGVS, p. 9). A.(...) A.(...) is echter geen onbekende in de streek, zoals blijkt uit een aantal internetbronnen (een kopie van de geraadpleegde informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Het spreekt voor zich dat u derhalve in meer detail zou moeten kunnen spreken over de identiteit van de personen die u zoeken en niet slechts te verwijzen naar de algemene leider van de soennieten in Saida. Het feit dat u er totaal geen idee van heeft, doet volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas (CGVS, p. 10-12). Er kan immers verwacht worden dat u vlucht voor personen die een identiteit hebben en dat u zich alle moeite heeft getroost om te achterhalen wie de personen zijn die u naar het leven staan, een gegeven dat totaal niet blijkt uit uw verklaringen. De enige verklaring die u voortbrengt in dit kader en die volgens u een aanwijzing zijn dat de mannen bestaan, is dat ze 'lange baarden' hebben en 'geen snor' (CGVS, p. 11). Deze verklaringen kunnen in alle redelijkheid niet overtuigen.

Verder heeft u geen verklaring voor het feit dat u nagelaten heeft om de Libanese regering in te lichten over de problemen die u had met deze groepering. Hoewel u op het gehoor herhaaldelijk benadrukte dat de groepering van A.(...) A.(...) machtig is, moet er op gewezen worden dat de macht in Libanon in handen is van de sjiieten. Hezbollah domineert sinds 2011 immers de Libanese regering (een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Het is onbegrijpelijk dat u zelf niet naar de politie zou zijn gestapt nadat u geconfronteerd werd met bedreigingen door een soennitische groepering. U om uitleg gevraagd begint u een ontwijkende en onsamenhangende uitleg dat de rechtbank de straf kan bepalen en dat bijgevolg de groepering de straf kan bepalen (CGVS, p. 13). Nochtans is de groepering nog iets anders dan de regering in Libanon. Uiteindelijk, toen u duidelijk gevraagd werd om te antwoorden op de vraag, beweerde u dat de politie 'geen macht' heeft (CGVS, p. 13). Deze uitleg lijkt eerder op een uitvlucht nadat u moest toegeven de bescherming van de Libanese autoriteiten niet te hebben gezocht. Het is niet te verantwoorden dat u een grote som geld

neertelt om Libanon te verlaten, echter niet in de eerste plaats bescherming heeft gezocht in uw eigen land. Uw versie van de feiten is niet overtuigend.

Bovendien is het evenmin geloofwaardig dat u de inhoud niet kent van de oproepingsbrief die door de rechtbank naar uw ouders gestuurd werd (DVZ Vragenlijst 13.03.2013, p. 3). Aangezien deze feiten zich afspeelden in Libanon einde 2012/begin 2013 kan er door het CGVS verondersteld worden dat u maanden later, bij uw asielaanvraag in de maand maart 2013, u vergewist heeft van de feiten die u ten laste gelegd worden door de rechtbank en wat u volgens deze brief moest doen (CGVS, p. 4, 9). Uw volledige onwetendheid hieromtrent wijst nogmaals op bedrieglijke verklaringen.

Daarnaast werpt u ook geen licht op de reis die u afgelegd heeft. Allereerst verklaarde u dat u helemaal niet wist via welke route u met het vliegtuig naar België gekomen bent (CGVS, p. 4-5). U bleef volharden dat u geen besef had van de door u afgelegde route. Het hoeft geen betoog dat u de waarheid probeerde te verbergen. U zou immers als Libanese burger het vliegtuig genomen hebben in Beiroet (CGVS, p. 4). U kent de taal en u heeft scholing genoten in Libanon. Uw argumentatie over het niet kennen van de reisgegevens, namelijk dat u niet had opgelet en dat u zenuwachtig was, schieten dan ook tekort (CGVS, p. 4-5). Een internationale reis vanuit Libanon tot België met een overstap in een ander land kan u moeilijk ontgaan zijn. Uiteindelijk, nadat u de kans kreeg om met uw advocaat te spreken, spreekt u toch over uw reis. U zou via 'Griekenland' gekomen zijn en u had een vals paspoort. U 'denkt' dat u reisde onder de naam 'Patrick' (CGVS, p. 5-7). Meer details kende u niet (CGVS, p. 7). Het CGVS oordeelt dat u bedrieglijke verklaringen aflegde inzake uw reis omwille van de volgende redenen. Ten eerste was u er niet bij gebaat om op een illegale manier het land te verlaten. Uw vrees jegens de nationale overheid is, zoals eerder al vermeld werd, niet geloofwaardig bevonden. Het is dan ook een raadsel waarom u 9000 dollar betaald zou hebben aan een smokkelaar terwijl er voor u een gemakkelijke oplossing bestond (CGVS, p. 6). U verklaarde immers familie te hebben in Zweden en in België (CGVS, p. 3, 6). Volgens de website van de Belgische ambassade in Libanon kan u op uitnodiging van familieleden in België een visum krijgen. De procedure staat op de website nauwkeurig uitgelegd (een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). U stelde zelf dat het 'heel moeilijk' is om een visum te bekomen (CGVS, p. 7). Uw beweringen zijn echter niet in overeenstemming met de bevindingen van het CGVS. Uw geloofwaardigheid staat nogmaals op een laag peil. Ten tweede ontdekte het CGVS dat u bedrieglijke verklaringen aflegde over het aantal reizen dat u reeds afgelegd heeft naar Europa. U stelde immers dat u voor de eerste keer naar Europa kwam (CGVS, p. 6). Toen er u echter later vragen gesteld werden over de woonplaats van uw verloofde, die volgens haar Facebook profiel woonachtig is in Cyprus, stelde u uw verklaringen bij (een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Plotseling beweerde u wel al in Europa geweest te zijn. Meer nog, u had een visum om te reizen en dit visum werd al na vier tot vijf dagen aan u uitgereikt (CGVS, p. 8). Uw reis was bovendien 'zeer kort' voor de door u beweerde problemen in Libanon. U dan ook gevraagd waarom u in de periode dat u moest vluchten uit Libanon geen gebruik gemaakt had van deze 'snelle' procedure om een visum te bekomen voor Europa, verklaarde u gewoonweg dat 'er daar niets te doen is' en u uw verloofde niet wou betrekken in uw problemen (CGVS, p. 8). Ook deze argumenten kunnen bezwaarlijk serieus genomen worden gezien de ernst van de door u beweerde feiten. U had immers op eenvoudige en goedkope wijze een visum kunnen bekomen. Het is dan ook niet logisch dat u een smokkelaar inschakelt voor een reis vol risico's. Ten derde legde u tijdens het gehoor een kopie neer van de eerste pagina van uw paspoort. Hieruit blijkt dan ook niet dat u al uw eigen documenten, zoals uw paspoort, heeft moeten overhandigen aan de smokkelaar zodat u niet gevat kon worden. Indien u de eerste pagina van uw paspoort kan produceren, mag er verwacht worden dat u alle pagina's van uw paspoort kan voorleggen aan de Belgische autoriteiten (CGVS, p. 13). Er kan geconcludeerd worden dat het CGVS erop is uitgekomen dat u de Belgische asielinstanties niet de medewerking verleent die van u verwacht mag worden. Aangezien er reeds een aantal ongeloofwaardige verklaringen 'werden vastgesteld', is het de vraag in welke mate u open kaart speelt in het kader van uw asielaanvraag.

Volledigheidshalve moet er vastgesteld worden dat de informatie op uw Facebook pagina eveneens gegevens vermeld die niet coherent zijn met uw verklaringen. Zo blijkt u volgens uw Facebook profiel niet uit Saida afkomstig te zijn, maar uit Beiroet. Hoewel u volgens uw paspoort en het bevolkingsregister afkomstig bent uit Saida, wil dit daarom nog niet zeggen dat u ook opgroeide in Saida, wat u nochtans beweerde (CGVS, p. 3). Er kunnen dan ook vragen gesteld worden bij uw verklaringen over het feit dat u steeds in Saida gewoond heeft en rijzen er andermaal twijfels wat betreft de door u beweerde aanwezigheid tijdens de door u beweerde incidenten in Saida. Uit de info op uw profiel en dat van uw verloofde D.(...) A.(...), blijkt overigens ook dat jullie verlovings plaatsvond na de problemen op 16 december 2012 (CGVS, p. 9). Afgaande op deze informatie, leek u helemaal geen ondergedoken bestaan te leiden bij een vriend van u. Andermaal heeft u uw asielrelaas niet aannemelijk gemaakt.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: een kopie van de eerste bladzijde van uw paspoort, een uittreksel van het bevolkingsregister, een oude identiteitskaart en een document dat u nodig heeft om een nieuwe identiteitskaart te bekomen. Alle documenten zijn kopieën. Wat uw identiteit betreft, moet er opgemerkt worden dat er op zich niet getwijfeld wordt aan wie u bent. Doch kan er verwacht worden dat u originele identiteitsdocumenten neerlegt, alsook, en zoals hoger reeds vermeld werd, alle pagina's van uw paspoort zodat u een zicht biedt op de door u afgelegde reizen in de afgelopen jaren.

Gezien bovenstaande observaties hebt u niet aannemelijk gemaakt Libanon te hebben verlaten uit een persoonsgerichte en gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en wordt u bijgevolg de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming geweigerd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) juncto de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsnorm, voert verzoeker aan dat hij problemen ondervond met de groepering van A. al-A., dewelke als zeer gevaarlijk moet beschouwd worden. Hij wijst erop dat hij duidelijk uitleg heeft gegeven over het feit dat de politie in Libanon maar over weinig macht beschikt en poneert dat zijn vrees dus verband houdt met de vluchtelingenconventie en dat uit zijn verklaringen duidelijk blijkt dat er in zijn hoofde zeker een actuele en gegronde vrees voor vervolging bestaat. Verzoeker stelt dat hij zijn situatie zo duidelijk mogelijk heeft uitgelegd, dat hij talrijke details heeft gegeven over wat hij heeft meegemaakt en dat hij de groepering die hem vervolgt duidelijk identificeert en dat hij bovendien documenten ter staving van zijn relaas heeft neergelegd. Volgens verzoeker houden de door hem aangehaalde problemen verband met de criteria vastgelegd in artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève. Aangezien hij vreest voor zijn fysieke integriteit mag tevens aangenomen worden dat de vervolging voldoende ernstig is, aldus verzoeker, die hieruit besluit dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van het statuut van vluchteling.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, poneert verzoeker dat hij ondergeschikt in aanmerking dient te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus gezien het reëel risico op ernstige schade in zijn hoofde bij een gedwongen terugkeer. Voorts wijst hij op de onveilige situatie in zijn land van herkomst.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.3. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging neemt om de pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen of argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft. Hij komt immers niet verder dan het louter herhalen van een aantal eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen en het poneren van een gegronde vrees voor vervolging, wat echter geen dienstig verweer vormt en waarmee hij aldus niet vermag afbreuk te doen aan de vaststellingen en overwegingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen die dan ook onverminderd overeind blijven en beschouwd worden als zijnde hier hernomen.

In zoverre verzoeker er nog op wijst dat hij documenten ter staving van zijn relaas heeft neergelegd, gaat hij voorbij aan de beoordeling van deze documenten door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die hieromtrent correct opmerkt als volgt: "(...) Hoewel u volgens uw paspoort en het bevolkingsregister afkomstig bent uit Saida, wil dit daarom nog niet zeggen dat u ook opgroeide in Saida, wat u nochtans beweerde (CGVS, p. 3). (...)

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: een kopie van de eerste bladzijde van uw paspoort, een uittreksel van het bevolkingsregister, een oude identiteitskaart en een document dat u nodig heeft om een nieuwe identiteitskaart te bekomen. Alle documenten

zijn kopieën. Wat uw identiteit betreft, moet er opgemerkt worden dat er op zich niet getwijfeld wordt aan wie u bent. Doch kan er verwacht worden dat u originele identiteitsdocumenten neerlegt, alsook, en zoals hoger reeds vermeld werd, alle pagina's van uw paspoort zodat u een zicht biedt op de door u afgelegde reizen in de afgelopen jaren."

2.4. De Raad stelt vast dat de vaststellingen in de bestreden beslissing correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoekers asielrelaas. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoekende partij worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd zoals blijkt uit wat voorafgaat, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Waar verzoeker erop wijst dat het element "gegronde vrees voor vervolging" een subjectief-psychologisch element in hoofde van de kandidaat-vluchteling behelst en hij aanvoert dat de bewijslast niet zo ver gaat dat de kandidaat-vluchteling zou moeten aantonen dat de gevreesde vervolging ook daadwerkelijk zou plaatsvinden en dat het volstaat dat de kandidaat-vluchteling het bestaan van de objectieve feiten bewijst die aanleiding geven tot de redelijkerwijze te verwachten vervolging, benadrukt de Raad dat verzoeker met zijn stelling voorbijgaat aan de voorwaarde uit de vluchtelingendefinitie dat de vrees 'gegrond' moet zijn. Dit wil zeggen dat deze vrees niet alleen subjectief bij de asielzoeker aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd. Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers vluchtmotieven, kan de Raad slechts vaststellen dat hij er geenszins in slaagt zijn vrees te objectiveren.

Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig zodat er geen reden is om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.5. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Voor zover hij zich zou beroepen op de elementen die aan de grondslag liggen van zijn asielrelaas, merkt de Raad op dat werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van dit feitenrelaas. Bijgevolg kan verzoeker zich niet langer baseren op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker verwijst weliswaar nog naar de onveilige situatie in zijn land van herkomst doch hij laat na dit te concretiseren of met enige informatie te staven zodat hij niet aantoont dat er actueel in Libanon sprake is van willekeurig geweld ten gevolge van

een gewapend conflict. Verzoeker maakt derhalve evenmin aannemelijk dat hij nood heeft aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.7. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.8. Waar verzoeker in fine vraagt om, meest subsidiair, onderhavig dossier terug te verzenden naar het Commissariaat-generaal met het oog op verder onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien oktober tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS